

Jesus var på vej til Betania, hvor Lazarus havde været død i fire dage. Da Lazarus' søster Martha hørte det, løb hun fuld af håb hen til Jesus. Evangeliet understreger, at Jesus holdt meget af hende, af hendes søster Maria og af Lazarus.¹ Martha viser sin tillid til Herren på trods af sin smerte, og hun er overbevist om, at hvis han havde været til stede, før hendes bror døde, ville han stadig være i live. Ja, selv nu vil Gud besvare enhver bøn Jesus må rette til ham. »Din bror skal opstå« (Joh. 11,23), siger Jesus så.

"Tror du det?"

På denne måde forklarer Jesus, at Lazarus vil vende tilbage til det fysiske liv her og nu og ikke udelukkende til det, der venter den troende efter døden. Derefter beder Jesus Martha om tro, og ikke bare på grund af at han udfører et af sine mirakler - som evangelisten Johannes definerer som »tegn« - men for at give hende, ligesom alle andre troende, et nyt liv og opstandelsen. »Jeg er opstandelsen og livet« (Joh. 11,25), bekræfter Jesus. Og den tro, han beder hende om, er et personligt forhold til ham, en aktiv og dynamisk hengivenhed. At tro er ikke som at acceptere en kontrakt, som man underskriver én gang og så aldrig ser tilbage på, men en kendsgerning, som kan forvandle og gennemsyre det daglige liv.

"Tror du det?"

Jesus inviterer også os til at leve et nyt liv her og nu. Han indbyder os til at opleve det hver dag i bevidstheden om, at han - sådan som vi har genopdaget det i juletiden - selv bragte dette liv til os, idet han tog initiativet til at lede efter os og til at komme til os.

Hvordan kan vi besvare hans spørgsmål? Lad os se på Martha, Lazarus' søster. I udvekslingen med Jesus bekender hun helhjertet sin tro på ham. Den græske originaltekst udtrykker det endnu kraftigere. Ordene »Ja, jeg tror«, som hun siger, betyder »Jeg er kommet til tro«, »Jeg tror, at du er Kristus, Guds søn, han som kommer til verden«². med alt hvad det indebærer. Det er en overbevisning, der er modnet med tiden og prøvet i livets forskellige omstændigheder.

Herren retter også sit spørgsmål til mig. Han beder også mig om at have udelt tillid til ham og holde fast ved hans livsstil, som er baseret på generøs og konkret kærlighed til alle.

Udholdenhed vil modne min tro, som vil blive styrket af, at man dag for dag ser sandheden i Jesu ord bekræftet. Den vil afspejle sig i dine daglige handlinger over for alle. I mellemtiden kan vi gøre apostlenes bøn til Jesus til vores egen: »Giv os en større tro« (Luk 17,6).

"Tror du det?"

»En af mine døtre havde sammen med alle sine kolleger mistet sit job, fordi regeringen havde lukket det agentur, hvor de arbejdede«, fortæller Patricia fra Sydamerika.

»Som en form for protest havde de organiseret en lejr foran hovedbygningen. Jeg forsøgte at støtte dem ved at deltage i nogle af deres aktiviteter, bringe dem mad eller bare gå hen og tale med dem.

Skærtorsdag besluttede en gruppe præster, der ledsagede dem, at fejre en ceremoni, hvor der også varanledning til at lytte. Evangeliet blev læst op, og der blev udført en fodvaskning til minde om, hvad Jesus havde gjort. De fleste af de tilstedeværende var ikke-troende. På trods af dette var det et øjeblik med dyb enhed, fællesskab og håb. De følte sig omgivet af kærlighed, og bevæget takkede de præsterne, som havde ledsaget dem i deres usikkerhed og lidelse.«

Jesu ord "Tror du det?" er blevet valgt som emne for Bedeugen for kristen enhed i 2025. Lad os derfor bede og arbejde for, at vores fælles tro kan bevæge os til at søge broderskab med alle: Det er Guds forslag og ønske for menneskeheden, men det kræver, at vi holder fast ved det. Bøn og handling vil være effektive, hvis de udspringer af denne tillid til Gud og af at vi handler i konsekvens hermed.

Silvano Malini og Livets ord teamet

1. Joh. 11,5
2. Se Joh 11,27